

Sabah Namazının Önemi

﴿ اَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِكَ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ﴾
قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ :
« مَنْ صَلَّى صَلَاةَ الصُّبْحِ فَهُوَ فِي ذِمَّةِ اللَّهِ »

Muhterem Müslümanlar!

Her yeni günün ilk ibadeti sabah namazının kılınmasıdır. Sabah namazı beş vakit namazın en mühimidir. Okuduğumuz hadîs-i şerifte şöyle buyrulur: **“Her kim sabah namazını kılsa o kimse Allah’ın koruması altındadır.”**¹ Buna göre Allah Teâlâ namaz kılan Müslümanları dünyada da ahirette de yalnız bırakmayacaktır.

Beş vakit namaz içinde sabah namazının özel bir yeri vardır. Çünkü diğer namazlara nispetle sabah namazı daha külfetlidir. Zira daha gün aydınlanmamış, insanlar sıcak yataklarında rahatça uyumaktadırlar. Böyle bir pozisyonda Müslüman tereddüt etmeden “Namaz uykudan hayırlıdır.” çağrısına boyun eğmiş ve sabah namazına kalkmıştır, caminin yolunu tutmuştur.

Aziz Kardeşlerim!

Sabah namazının önemine dikkatimizi çeken bir husus da okuduğumuz âyet-i kerîmede ifadesini bulan **“Gündüzün güneş dönüp gecenin karanlığı bastırıncaya kadar (belli vakitlerde) namaz kıl; bir de sabah namazını kıl. Çünkü sabah namazı şahitlidir.”**² müjdesidir. Ayetteki “şahitlidir” kelimesini şu hadîs-i şerif bize beyan etmektedir: “Gece ve gündüz melekleri sabah namazı vaktinde bir araya gelirler. Sabah namazına kalkan Müslümanlara şahitlik ederler.”³

Diğer taraftan sabah namazlarının edası münafıklara ağır gelir. Efendimiz (a.s.) şöyle buyuruyor: “Eğer (insanlar) yatsı ve sabah namazlarındaki fazileti bilselerdi, sürünerek de olsa o ikisini cemaatle kılmaya gelirlerdi.”⁴ Allah Resülü (s.a.v.) sabah namazının Allah katındaki kıymeti hakkında şöyle buyurmaktadır: “Sabah namazının iki rekât sünneti dünyadan ve dünyadaki her şeyden daha hayırlıdır.”⁵

Değerli Kardeşlerim!

Namazları camilerde cemaatle eda etmek tek başına kılmaktan daha faziletlidir. Peygamberimiz (a.s.), “Cemaat namazı, kişinin yalnız başına kıldığı namazdan 27 derece (bir rivayette 25 derece) daha üstündür.”⁶ buyurmuştur. Hatta cemaatin en ön safında bulunmanın bile fazileti vardır ve bir hadîs-i şerifte şöyle buyrulur: “İnsanlar ezan okumanın ve namazda birinci safta bulunmanın ne kadar faziletli olduğunu bilselerdi, sonra bunları yapabilmek için kura çekmek zorunda kalsalardı kura çekerlerdi. Şayet camide cemaate erken yetişmenin ne kadar faziletli olduğunu bilselerdi, birbirleriyle yarışa girerlerdi. Eğer yatsı namazı ile sabah namazındaki fazileti bilselerdi, emekleyerek ve sürünerek de olsa bu iki namaza gelirlerdi.”⁷ Bundan dolayı “Kim yatsı namazını cemaatle kılsa, gece yarısına kadar namaz kılmış gibi sevap alır. Sabah namazını da cemaatle kılsa, bütün geceyi namaz kılarak geçirmiş gibi sevap alır.”⁸

Muhterem Kardeşlerim!

Sahabe-i kiram bilhassa sabah namazına son derece önem verir, birbirlerini uyarırlardı. Nitekim Hz. Ömer bir sabah namazında Süleyman b. Ebû Hasme (r.a.)’ı göremedi. Merak etti. Evine uğramak için ona doğru yürürken yolda annesi Şifâ Ümmü Süleyman (r. anha)’ya rastladı. Ona “Süleyman’ı sabah namazında göremedim.” dedi. Süleyman (r.a.)’ın annesi, oğlunun gece namaz kıldığı için uyuyakaldığını ve sabah namazına gidemediğini söyledi. Bunun üzerine Hz. Ömer “Sabah namazına cemaate gitmem, bütün gece namaz kılmamdan daha hayırlıdır.” dedi ve bu durumu doğru bulmadığını ifade buyurdu. Buradan anlıyoruz ki, cemaatle namaz kılmak, bilhassa sabah namazını cemaatle kılmak cemaat ruhunu canlı tutmakta, cemaat olma eğitiminde ve Müslüman kimliğinin inşasında büyük rol oynamaktadır.

Mevlam bizleri bu düstur ile hareket eden ve sabah namazını cemaatle kılmaya özen gösteren mümin kullarından eylesin. Amin.

¹ Müslim, Sahih, 3/394, H. No: 1051

² İsrâ suresi, 17:78

³ Buhârî, Sahih, Ezan, 3/38, H. No: 612

⁴ Buhârî, Sahih, Ezan, 3/46, H. No: 617

⁵ Müslim, Sahih, Müsâfirîn, 2/160, H. No: 1721

⁶ Buhârî, Sahih, Ezan, 30; Müslim, Sahih, Mesâcid, 245, 250

⁷ Buhârî, Sahih, Ezân 9, 32, Şehâdât 30; Müslim, Sahih, Salât 129; Tirmizî, Sünen, Mevâkit 52; Nesâî, Sünen, Mevâkit 22, Ezân 31

⁸ Buhârî, Sahih, Ezan, 34; Müslim, Sahih, Mesâcid, 260